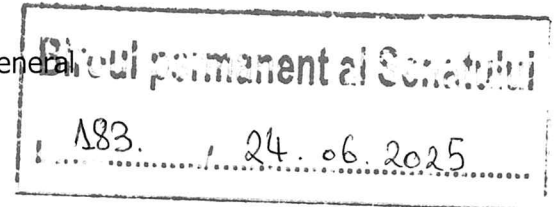

Către,

SENATUL ROMÂNIEI

În atenția domnului **Mario-Ovidiu OPREA**, Secretar General

Stimate domn Secretar General,

Subiect: propunere legislativă privind protecția minorilor sub 18 ani în fața conținutului nociv distribuit pe platformele online de tip very large online platforms (VLOP) (b193/29.05.2025)

Urmare a adresei dumneavoastră nr. 3391/02.06.2025, înregistrată în cadrul Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (în continuare, *ANCOM* sau *Autoritate*) cu nr. SC-11619/04.06.2025, prin care ne transmiteți, spre avizare, propunerea legislativă privind protecția minorilor sub 18 ani în fața conținutului nociv distribuit pe platformele online de tip very large online platforms (VLOP) (b193/29.05.2025),

În temeiul art. 10 alin. (1) pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, față de propunerea primită, vă transmitem următoarele considerații și propuneri:

I. Pentru clarificarea competențelor instituționale în domeniul protecției minorilor în mediul online, apreciem utile următoarele considerente:

Protecția minorilor este unul dintre pilonii Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, (denumit în continuare *Regulamentul privind serviciile digitale*), act legislativ european pentru a cărui aplicare pe plan național a fost adoptată Legea nr. 50/2024 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic. Actul legislativ european a intrat în vigoare începând cu data de 17 februarie 2024.

Potrivit Legii nr. 50/2024, ANCOM a fost desemnată autoritatea cu rol de coordonator al serviciilor digitale în România, având competențele stabilite potrivit art. 51 din Regulamentul privind serviciile digitale. În această calitate, Autoritatea poate verifica respectarea obligațiilor ce cad în sarcina furnizorilor de servicii intermediare¹ stabiliți pe teritoriul României, conform prevederilor Regulamentului privind serviciile digitale (de exemplu cele prevăzute la Capitolul III din acesta).

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire a fiecărui furnizor de servicii intermediare, sau din țara unde acesta și-a desemnat reprezentantul legal la nivelul Uniunii

¹ Astfel cum este definit în cuprinsul art. 3 lit. g) din Regulamentul privind serviciile digitale

Europene², are competența de a coordona și verifica respectarea Regulamentului privind serviciile digitale de către cei cărora le incumbă obligațiile legale.

Platformele online foarte mari (Very Large Online Platforms - VLOPs) **și motoarele de căutare foarte mari** (Very Large Online Search Engines - VLOSEs)³, respectiv acelea care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniunea Europeană mai mare sau egal cu 45 milioane, **se află sub directa supraveghere a Comisiei Europene, potrivit art. 56 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale cu privire la dispozițiile capitolului III, secțiunea 5 din același act normativ european.** Pentru celelalte responsabilități ce cad în sarcina VLOPs și VLOSEs, competența supravegherii îndeplinirii acestora este partajată între Comisia Europeană și coordonatorul serviciilor digitale din țara unde platforma sau motorul de căutare își are sediul sau reprezentantul legal desemnat. Potrivit dispozițiilor unionale⁴, Comisia Europeană are responsabilitatea de a monitoriza conformitatea VLOPs și VLOSEs cu obligațiile impuse de regulament (de exemplu, evaluarea riscurilor sistemice, măsurile de transparență, raportările periodice) și a interveni direct în cazul unor încălcări, inclusiv prin aplicarea de sancțiuni sau măsuri corective.

Unul dintre scopurile declarate ale Regulamentului privind serviciile digitale este și crearea unui mediu online mai sigur pentru minori, astfel cum se arată și în cadrul considerentului (71) din actul legislativ european *„Protecția minorilor este un obiectiv de politică important al Uniunii. [...] Furnizorii de platforme online⁵ utilizate de minori ar trebui să ia măsuri adecvate și proporționale pentru a proteja minorii, de exemplu, proiectându-și interfețele online sau unele părți ale acestora astfel încât să aibă în mod implicit un maxim de confidențialitate, siguranță și securitate pentru minori, dacă este cazul, sau adoptând standarde de protecție minorilor sau coduri de conduită pentru protecția minorilor. Furnizorii respectivi ar trebui să aibă în vedere cele mai bune practici și orientări disponibile, cum ar fi cele furnizate în Comunicarea Comisiei intitulată „Un deceniu digital pentru copii și tineri: noua strategie europeană «Un internet mai bun pentru copii» (BIK+)”. Furnizorii de platforme online nu ar trebui să prezinte comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului atunci când știu cu grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor [...]”.*

Totodată, astfel cum se menționează și în cadrul considerentului (89) din actul unional indicat anterior, *„Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari⁶ ar trebui să țină seama de interesul superior al minorilor atunci când iau măsuri precum proiectarea serviciilor și a interfeței lor online, în special atunci când serviciile lor sunt destinate în primul rând minorilor sau sunt utilizate în mod predominant de minori. Aceștia ar trebui să se asigure că serviciile lor sunt organizate astfel încât să le permită minorilor să aibă acces cu ușurință la mecanismele prevăzute în prezentul regulament, după caz, inclusiv la mecanismele de notificare și de acțiune și de depunere a plângerilor. Aceștia ar trebui, de asemenea, să ia măsuri*

² Precizăm că la nivelul Uniunii Europene, furnizorul de servicii intermediare Meta Platforms Ireland Limited (Facebook) are sediul în Irlanda.

³ [Supervision of the designated very large online platforms and search engines under DSA | Shaping Europe's digital future.](#)

⁴ art. 56 alin. (3) din Regulamentul privind serviciile digitale.

⁵ Sintagma *platformă online* este definită prin art. 3 lit. i) din Regulamentul privind serviciile digitale.

⁶ Definite astfel în conformitate cu art. 33 alin. (1) din Regulamentul privind serviciile digitale, *„platformele online și motoarele de căutare online care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniune mai mare sau egal cu 45 de milioane și care sunt desemnate drept platforme online foarte mari sau motoare de căutare online foarte mari”.*

pentru a proteja minorii de conținutul care le poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală și să ofere instrumente care să permită accesul condiționat la astfel de informații. Atunci când selectează măsurile de atenuare adecvate, furnizorii pot lua în considerare, după caz, bunele practici din sectorul lor, inclusiv cele stabilite prin cooperarea în materie de autoreglementare, cum ar fi codurile de conduită, și ar trebui să țină seama de orientările din partea Comisiei”.

Dintre obligațiile concrete ce revin furnizorilor de servicii intermediare potrivit Regulamentului privind serviciile digitale amintim, cu titlu de exemplu, obligația prevăzută la art. 14 alin. (3) din acest act normativ, care prevede că, *„În cazul în care un serviciu intermediar este destinat în primul rând minorilor sau este utilizat în mod predominant de minori, furnizorul serviciului intermediar respectiv explică condițiile și eventualele restricții de utilizare a serviciului într-un mod pe care minorii îl pot înțelege”.*

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 28, furnizorii de platforme online au anumite obligații suplimentare:

„(1) Furnizorii de platforme online accesibile minorilor instituie măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.

(2) Furnizorii de platforme online nu prezintă pe interfețele lor comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului, atunci când știu cu un grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor.

(3) Respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol nu obligă furnizorii de platforme online să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor.

(4) Comisia, după consultarea comitetului, poate emite orientări pentru a oferi asistență furnizorilor de platforme online în aplicarea alineatului (1).”

În contextul reglementărilor sus-menționate, îndeosebi în contextul art. 28 alin. (4) din Regulamentul privind serviciile digitale, **Comisia Europeană a organizat o consultare publică** legată de orientările pe care intenționează să le adopte privind protecția minorilor în mediul online. Perioada de consultare publică a fost închisă recent, **proiectul vizând printre altele aspecte precum: verificarea vârstei utilizatorilor, îmbunătățirea modului în care conținutul este recomandat utilizatorilor pentru a reduce riscul de expunere a copiilor la conținut dăunător, setarea implicită a conturilor copiilor la privat, cele mai bune practici pentru moderarea conținutului în condiții de siguranță pentru copii etc.**

În plus, potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul privind serviciile digitale, VLOPs și VLOSEs trebuie să evalueze cel puțin o dată pe an efectele negative reale sau previzibile pentru protecția minorilor și să instituie, potrivit art. 35 din actul legislativ menționat, măsuri de atenuare rezonabile, proporționale și eficiente, adaptate la riscurile sistemice specifice identificate. Lista posibilelor măsuri de atenuare a riscurilor sistemice specifice include⁷ verificarea vârstei, controlul parental și sistemele prin care minorii pot semnala abuzurile sau pot obține sprijin.

⁷ A se vedea în acest sens art. 35 alin. (1) lit. j) din Regulamentul privind serviciile digitale

Însă, așa cum subliniam mai sus, Comisia Europeană, respectiv coordonatorul serviciilor digitale din țara unde VLOPs sau VLOSEs își are sediul sau reprezentantul legal desemnat sunt entitățile care dețin competențe în ceea ce privește respectarea de către aceștia a obligațiilor prevăzute în actul unional menționat mai-sus.

Raportat la un presupus conținut ilegal disponibil online trebuie avut în vedere faptul că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 50/2024, „(1) *Autoritățile sau instituțiile publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate au competența de a emite ordinele prevăzute la art. 9 sau 10 din Regulament [...]*”⁸. Totodată, prin coroborarea prevederilor Regulamentului privind serviciile digitale cu dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 50/2024, ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal sau ordinele de a furniza informații pot fi emise și de către autoritățile judiciare în cadrul acțiunilor, activităților ori procedurilor desfășurate de acestea potrivit competențelor legale conferite.

Altfel spus, autoritățile⁹ care au competențe în mediul offline într-un anumit domeniu, au în temeiul dispozițiilor normative anterior precizate aceleași competențe și în mediul online, iar prevederile Legii nr. 50/2024 au creat mecanismele necesare pentru ca *autoritățile relevante*¹⁰ să acționeze împotriva conținutului ilegal specific domeniului lor de activitate în situația în care identifică acest conținut și îl califică ca fiind ilegal în conformitate cu normele naționale în vigoare în baza cărora își desfășoară activitatea.

Precizarea de mai sus este cu atât mai relevantă cu cât Regulamentul privind serviciile digitale nu dispune ce este ilegal, iar această misiune revine legislației naționale. Această viziune se desprinde din chiar definirea sintagmei „conținut ilegal” din cadrul art. 3 lit. h) din Regulamentul privind serviciile digitale.

Ca observație cu caracter general este de menționat că în domeniul protecției minorilor sunt în vigoare unele acte normative ce ar trebui avute în vedere în context:

a) domeniul serviciilor media audiovizuale

În ceea ce privește **protecția minorilor față de expunerea la un anumit tip de conținut**, prevederile art. 10 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 504/2002 a audiovizualului, cu modificările și completările ulterioare, stabilesc că: „În calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, Consiliul (Național al Audiovizualului, n.n.) are obligația să asigure: [...] e) *protejarea demnității umane, a dreptului la propria imagine și protejarea minorilor*. Astfel, în baza art. 17 alin. (1) lit. d) pct. 5 din actul normativ amintit, „(1) *Consiliul*

⁸ A se vedea și prevederile art. 9 și 10 din Regulamentul privind serviciile digitale;

⁹ ANCOM se poate pronunța asupra legalității sau ilegalității unui conținut publicat doar în acele situații în care Autoritatea este desemnată, prin normele legale în vigoare, în mod expres, ca autoritate de supraveghere și control ce nu intră în sfera sa de competență. Cu caracter de exemplu, ANCOM are rolul de autoritate de supraveghere și control în domeniile reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 740/2016 privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și Hotărârea Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică;

¹⁰ Potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/2024, prin *autoritate relevantă* se înțelege „[...] o *autoritate sau instituție publică ori autoritate judiciară care poate dispune, prin ordin, în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii Europene, ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unuia sau mai multor elemente de conținut ilegal, să furnizeze anumite informații cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului sau să restabilească conținutul în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului intern aplicabil, în cazul în care conținutul eliminat respectă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii intermediare, dar a fost considerat în mod eronat ca fiind ilegal de către respectivul furnizor și a fost eliminat;*”

este autorizat: [...] d) să emită, în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, decizii cu caracter de norme de reglementare în vederea realizării atribuțiilor sale prevăzute expres în prezenta lege și, cu precădere, cu privire la: (...) 5. protecția minorilor”.

Totodată art. 29 alin. (9) teza I din Legea nr. 504/2002 încurajează furnizorii de servicii media „să dezvolte coduri de conduită privind comunicările comerciale audiovizuale, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 6¹, care să aibă ca scopuri principale cel puțin următoarele: reducerea în mod efectiv a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice, precum și produsele alimentare și băuturile care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global.

Referitor la caracterul pornografic al diverselor conținuturi ce ar putea fi disponibile în cadrul serviciilor media audiovizuale, conform art. 39 alin. (1) din Legea nr. 504/2002 furnizorii de servicii media audiovizuale trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că programele pe care le pun la dispoziție nu ar putea „afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor”, conținutul cel mai dăunător, cum ar fi violența nejustificată și pornografia, constituind obiectul celor mai stricte măsuri.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2008 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, a fost introdus un întreg capitol în Legea nr. 504/2002 (Capitolul III²) care este destinat în integralitate protecției minorilor. Mai mult, Legea nr. 504/2002 a fost completată și la nivelul anului 2022 **prin Legea nr. 190/2022**¹¹ cu dispoziții aplicabile platformelor de partajare a materialelor video¹². Mai exact, prin prevederile art. 42⁸ alin. (7) **au fost introduse o serie de obligații în sarcina furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video stabiliți sau considerați ca fiind stabiliți pe teritoriul României, în scopul protecției minorilor.**

Cu privire la comunicările comerciale audiovizuale, atât dispozițiile art. 29 alin. (2), art. 39 alin. (2) , art. 42⁷ lit. a), cât și ale art. 42⁸ alin. (1) din Legea nr. 504/2002 (e.g.) instituie o serie de obligații, astfel încât să se asigure că nu se provoacă daune morale, fizice sau mentale minorilor.

b) domeniul jocurilor de noroc

Dispoziții care au în vedere protecția minorilor se regăsesc și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare, care, în ceea ce privește reclamele disponibile online pentru promovarea jocurilor de noroc, prevede în cuprinsul art. 1² alin. (1) că „Reclama și publicitatea pentru jocurile de noroc autorizate pe teritoriul național se vor face cu respectarea principiilor prevăzute la art.

¹¹ pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune

¹² Aceste servicii sunt definite la art. 1 pct. 1¹ din Legea audiovizualului nr. 504/2002: „serviciu de platformă de partajare a materialelor video - serviciul al cărui scop principal al acestuia sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia ori o funcționalitate esențială a acestuia constă în furnizarea către publicul larg de programe sau de materiale video generate de utilizatori sau furnizarea ambelor categorii, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare”.

10 alin. (3)', iar printre principiile prevăzute la art. 10 alin. (3) este și cel menționat la lit. (i) referitor la „*protecția minorilor și prevenirea accesului acestora la aceste tipuri de jocuri de noroc*”. Potrivit art. 28 alin. (1) din acest act normativ, „*controlul respectării regimului legal al activităților din domeniul jocurilor de noroc, precum și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc*”.

c) combaterea pornografiei

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 196/2003 privind prevenirea și combaterea pornografiei, republicată, „*Persoanele care realizează site-uri cu caracter pornografic sunt obligate să le paroleze, iar accesul la acestea va fi permis numai după ce s-a plătit o taxă pe minut de utilizare, stabilită de realizatorul site-ului și declarată la organele fiscale*”.

Raportat la Regulamentul privind serviciile digitale, acest subiect – *protecția minorilor* – trebuie privit și din perspectiva obligației de evaluare a riscurilor ce revine platformelor online foarte mari în acord cu art. 34 alin. (1) lit. d) din Regulamentul privind serviciile digitale.

De menționat este și faptul că la nivelul Comisiei Europene există mai multe inițiative care urmăresc protecția minorilor în mediul online. De exemplu, *Strategia UE privind drepturile copilului*¹³ care stabilește în sarcina Comisiei Europene „*intensificarea luptei împotriva tuturor formelor de abuz sexual online asupra copiilor, de exemplu prin propunerea legislației necesare, inclusiv a obligației furnizorilor de servicii online relevanți de a detecta și raporta materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor cunoscute în mediul online*” sau strategia europeană “*Un internet mai bun pentru copii*”¹⁴, care prevede elaborarea unui cod de conduită al UE privind metodele de verificare a vârstei, pe baza prevederilor din Regulamentul privind serviciile digitale și pe ale celor din Regulamentul general privind protecția datelor¹⁵.

De asemenea, Comisia Europeană a înființat un grup¹⁶ de lucru privind protecția minorilor în mediul online, inclusiv verificarea vârstei, în temeiul Regulamentului privind serviciile digitale, cu scopul de a încuraja cooperarea cu autoritățile naționale ale statelor membre cu expertiză în domeniu, pentru a identifica cele mai bune practici și standarde în ceea ce privește mecanismele de verificare a vârstei. În cadrul acestui grup, au fost prezentate și analizate din punct de vedere tehnic mai multe metode, fiecare prezentând atât avantaje, cât și riscuri.

Nu în ultimul rând, menționăm faptul că în mai 2025 Comisia Europeană a demarat investigații pentru a proteja minorii de conținutul pornografic în temeiul Regulamentului privind serviciile digitale¹⁷.

Totodată, față de obiectul propunerii legislative, recomandăm solicitarea unui punct de vedere și din partea autorităților cu atribuții în domenii vizate, direct sau indirect, de textul proiectului, precum: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, Ministerul Educației Naționale, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție etc.

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0142>

¹⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52022DC0212>

¹⁵ Regulamentul nr. 679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE

¹⁶ Grupul de lucru 6 al Comitetului european pentru servicii digitale – Protecția minorilor | Shaping Europe's digital future

¹⁷ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/ro/news/commission-opens-investigations-safeguard-minors-pornographic-content-under-digital-services-act>

II. Cu toate că **și în opinia ANCOM problematica protecției minorilor în mediul online trebuie să reprezinte o prioritate pentru legiuitorul român**, considerăm că, pentru asigurarea unui cadru normativ național eficient, demersurile legislative în domeniul protecției minorilor ar trebui să aibă în vedere atât acțiunile realizate la nivel european, dar și o coordonare a inițiativelor legislative care vizează direct sau indirect acest domeniu. În acest sens, subliniem existența unei alte propuneri legislative – Legea majoratului online (b222/05.06.2025)-, care în esență urmărește atingerea aceluiași scop general- protecția minorilor în mediul online.

De asemenea, în aceeași raționament privind o abordare legislativă unitară a subiectului protecției minorilor la nivel național, recomandăm analiza oportunității constituirii unui grup de lucru tehnic, din care să facă parte, după caz, și reprezentanții instituțiilor menționate anterior, care să identifice soluțiile tehnice cele mai eficiente din punct de vedere practic pentru asigurarea obiectivului urmărit de demersul legislativ.

Față de cele mai-sus expuse, atragem atenția că actuala formă a propunerii legislative instituie obligații suplimentare VLOPs și VLOSEs în raport de Regulamentul (UE) 2022/2065. Astfel, întrucât proiectul instituie obligații suplimentare care depășesc cerințele regulamentului amintit, introduce mecanisme de supraveghere și aplicare care contravin principiului competenței centralizate pentru VLOPs și VLOSEs stabilit de Regulamentul privind serviciile digitale și atribuie competențe autorităților naționale în domenii rezervate exclusiv Comisiei Europene, **Autoritatea subliniază necesitatea ca textul propus să fie aliniat în concordanță cu norma europeană.**

Raportat punctual la textul propus, semnalăm faptul că art. 2 al propunerii legislative, care urmărește să definească noțiunea de „conținut nociv”, este lipsit de claritate și, în unele situații, prin elementele la care face referire se suprapune cu domenii deja reglementate (de ex. pornografia sau instigarea la violență care face obiectul reglementării în materie penală). Prin urmare, apreciem că elementele care sunt avute în vedere pentru a intra sfera noțiunii de „conținut nociv” trebuie să fie clar delimitate, astfel încât norma să fie eficientă din perspectiva aplicabilității practice, inclusiv al domeniului de competență al diverselor autorități/instituții competente. A se avea în vedere în acest necesitatea reglementării modalității de aplicare a prevederilor art. 2 din proiect, atunci când este analizat un conținut nociv prin referire la aspecte care vizează comportamente ce intră în zona reglementării penale - de ex. consum de droguri, incitare la violență sau exploatare sexuală. Or, având în vedere că în cazul comportamentelor menționate anterior sunt incidente dispozițiile Codului Penal, apare mai mult decât evidentă necesitatea adaptării dispozițiilor art. 9 din proiect - care stabilesc generic că ANCOM în colaborare cu CNA sunt autoritățile responsabile cu aplicarea viitorului act normativ. Mai exact, în lipsa unei clarificări a definiției conținutului nociv, dar și a atribuțiilor autorităților responsabile cu aplicarea prevederilor ce fac obiectul proiectului de act normativ, textul în forma propusă echivalează cu o reglementare în sarcina respectivelor autorități de a se pronunța indirect asupra unor fapte infracționale.

În ceea ce privește dispozițiile din cadrul art. 3-6 ale propunerii legislative, avem în vedere faptul că acestea fie reiau, astfel cum a fost indicat în cadrul pct. I din prezenta adresa, descrierea unor obligații deja stabilite în sarcina VLOPs sau VLOSEs în cuprinsul Regulamentului privind serviciile digitale sau al altor acte normative, fie stabilesc obligații noi prin referirea la noțiuni care nu sunt definite în prezent în legislația în vigoare, ci au doar un sens acceptat în limbaj comun- de ex. noțiunea de „mediere digitală”.

Referitor la dispozițiile care vizează desemnarea autorităților competente cu aplicarea proiectului de act normativ, respectiv dispozițiile art. 9, suplimentar față de considerentele expuse mai sus, subliniem faptul că textul care conferă atribuții de monitorizare ale aplicării normelor ANCOM și CNA, este în măsură să genereze o suprapunere peste competențele de supraveghere deja conferite Comisiei Europene prin Regulamentul privind serviciile digitale.

Nu în ultimul rând, stabilirea în mod generic a ANCOM și a CNA drept responsabile pentru aplicarea legii, în lipsa unei delimitări clare a situațiilor în care se impune colaborarea celor două instituții, poate determina un conflict de competență instituțională nejustificat, determinat de interpretarea pe care o impune actuala formulare a textului în sensul în care Autoritatea este obligată să colaboreze cu CNA de fiecare dată, indiferent dacă aspectele supuse colaborării sunt sau nu din sfera de competență a acesteia din urmă. Reiterăm faptul că, așa cum a fost explicat pe larg în cuprinsul pct. I al prezentei adrese, responsabilitatea asigurării legalității unui conținut cu caracter audiovizual transmis public, inclusiv în cadrul serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, este de competența CNA, în temeiul Legii audiovizualului nr. 504/2002, în timp ce ANCOM, în acest context, acționează în calitate de coordonator al serviciilor digitale ce are obligațiile instituite doar în raport de furnizorii de servicii intermediare stabiliți în România.

Prin urmare, vă rugăm să aveți în vedere necesitatea indicării în mod clar în textul proiectului de act normativ a situațiilor concrete care atrag competența ANCOM, respectiv a CNA.

În ceea ce privește regimul sancționator, în opinia ANCOM, lipsesc o serie de aspecte relevante pentru existența unui cadru legal previzibil. De exemplu, nu este indicat regimul juridic aplicabil încălcărilor de către VLOPs și VLOSEs a prevederilor legale- dacă se aplică normele contravenționale generale sau alte norme-, destinația bugetară a sumelor provenite din aplicarea sancțiunilor în conformitate cu dispozițiile art. 8 din proiectul de act normativ, mecanismele de sancționare etc.

Totodată, vă precizăm că **în opinia Autorității o reglementare în sensul celei în discuție, ar trebui să fie notificată Comisiei Europene prin intermediul sistemului de informații privind reglementările tehnice (TRIS) înainte de a putea fi adoptată în legislația națională.** Trebuie menționat faptul că, în această situație, începând de la data notificării proiectului, conform Directivei (UE) 2015/1535¹⁸, o perioadă de așteptare de trei luni – timp în care statul membru notificator nu poate adopta reglementarea în cauză – permite Comisiei Europene și celorlalte state membre să examineze textul notificat și să răspundă în mod corespunzător.

Prin urmare, față de cele expuse, ANCOM apreciază că propunerea legislativă necesită o serie de amendamente pentru a răspunde aspectelor învederate în cuprinsul prezentei adrese.

În final, vă asigurăm de toată disponibilitatea ANCOM pentru a contribui, în limitele competențelor legale, la sprijinirea demersurilor legislative care contribuie la protecția minorilor în mediul online.

Cu stimă,

Președinte

Valeriu Ștefan ZGONEA

¹⁸ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale